

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BEŞİR SEVİM

yalancı
kehribar

ŞİİR

ARKADAŞ Z. ÖZGER ŞİİR ÖDÜLÜ 2005
10. YIL PAGASIST ÖZEL ÖDÜLÜ

§

BEŞİR SEVİM

1981 yılında Batman'da doğdu. Mersin Üniversitesi, Türk Dili ve Edebiyatı bölümünü bitirdikten sonra aynı üniversitenin Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde yüksek lisansını tamamladı. Mersin, Batman ve Ankara'da öğretmenlik yaptı. Talim Terbiye Kurulu Başkanlığı'nda Kitap İnceleme komisyonlarında görev aldı. Ankara Üniversitesi, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi'nde Tiyatro okudu.

1999 yılından beri *Islık*, *E*, *kitap-lık*, *Varlık*, *İmgelem*, *Yaratım*, *Pitoresk*, *Şiirin*, *Esmer*, *Kül Öykü*, *Kaçak Yayın*, *Sonra Edebiyat*, *Üç Nokta* gibi dergilerde yazı ve şiirleri yayımlandı. Başta Arkadaş Z. Özger Şiir Ödülü, 10.Yıl Pagasist Özel Ödülü, Arkadaş Kitabevi Şiir Ödülü olmak üzere çeşitli ödüller aldı. İlk kitabı *Yalancı Kehribar* 2006 yılında yayımlandı. Çeşitli konularda hazırlanan kolektif kitaplarda yazı ve incelemeleriyle yer aldı. *Şiirin*, *Kül Öykü*, *Papirüs* gibi dergilerin hazırlanmasında emeği geçti.

Halen Ankara'da yaşıyor. Edebiyat, sinema ve tiyatro ile ilgili çalışmalarının yanı sıra bir lisede öğretmenliğe devam ediyor.

BEŞİR SEVİM

yalancı kehribar

Arkadaş Z. Özger Şiir Ödülü 2005
10. Yıl Pagasist Özel Ödülü

Yayın No 1925
Türkçe Edebiyat 787

Yalancı Kehribar
Beşir Sevim

Editör: Murat Çelik
Kapak tasarımı: Emir Tali
Sayfa tasarımı: Muzaffer Aysu

© 2006, Beşir Sevim
© 2020, bu kitabın Türkçe yayın hakları
Everest Yayınları'na aittir.

1. Basım: Mart 2020

ISBN: 978 - 605 - 185 - 471 - 7
Sertifika No: 43949

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık
Matbaa Sertifika No: 45099
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8
Bayrampaşa/İstanbul
Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

EVEREST YAYINLARI

Ticarethane Sokak No: 15 Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (0212) 513 34 20-21 Faks: (0212) 512 33 76
e-posta: info@everestyayinlari.com
www.everestyayinlari.com
www.twitter.com/everestkitap
www.facebook.com/everestyayinlari
www.instagram.com/everestyayinlari

Everest, Alfa Yayınları'nın tescilli markasıdır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

İÇİNDEKİLER

“kayıp sözler divanı”

yaşamın gölgesi	11
mürûr-ı zaman	13
ketum.....	15
sus payı.....	17
uyku meleği	19
ahraz abdal	21
öğrenilmiş çaresizlik.....	23
göz dağı	25
kuyular ve tabutlar.....	27
k...uzak...uzak...uzak	29
yalancı kehribar.....	31

“fotoğraftaki renksiz zamanlar”

fotoğraftaki renksiz zamanlar	35
bulut birikiyor pencerelerde	37
ağır kesik	40
yağmurla gel-meyen’e	44
neşter ve akşam	47
kent mezarlığı.....	49
yanlış vurulmak	51

“çöl’ün günlüğü”

ilk gün: çöl’ün dili yoktur söylemeye	55
ikinci gün: ...ağrıdığım gül’ dendir.....	59
üçüncü gün: masalını unutmasın kimse	61
dördüncü gün: gözdeki elmas, aşk.....	65
son gün: kalp değil.....	68

“kalpteki sağır”

kalpteki sağır	71
----------------------	----

“kayıp sözler divanı”

karanlıkta patlayan
uzun bir sancı gibi
şimdi hangi sözcük açacak
dilimin kilidini?

mut(suz) soru

*kim istemez mutlu olmayı
ama mutsuzluğa da var mısın?*

imza: cemal süreya

mut(suz) cevap

**varım ben mutsuz olmaya
ama başka kimse olmasın.**

yaşamın gölgesi

sustum... hurûfî bir deniz olalı ga/r/îp
çöllere inanıyorum. gövdemle tuza
dilimle söze bağışladı beni şiir.

insan cümlesi gözün gürültüsüdür, ayna
da kırılınca birkaç kelimenin ortası nehir
üzgün perçemine yanağı dar, yüzü şiir.

seyreldim... korkuların çekildiği şehirler zifır...
herkesin tabutu sırtında soğuk telaş
dolanır ayaklarına seccade diyedir şiir.

işte böyle böyle unuttum kamburumu
büyüttüm sonra şafaklara, yanılmışım aşkla
uzayan bir yalnızlığı anlatıyormuş şiir.

yağmur dallarıyla gelir bahçemize derin
kuşlar bırakır gözlerini... dikenler kan-
atılır şimdi... sana bakmanın diyetidir şiir.

hep akşamı bekledim, hep akşam
"bekledim" parça parça bir bölünmedir
mum gibi tüterim tütünüm zehir

hayat o kadar güneşli ki gölgesi bile şiir.

*

incecik bir gamdan,
en çok acıya kenar süsü
oluyor gözümüz eski.

kırk kuşun konduğu dal-
dan! geçiyor kör kurşun;
üzülüyor kuş, ağaç eski.

yalım yalım bir yaz göğü
altında kesmiş yüzümü dudakların
sustuğumca aşk... lekeniz eski.

parmaklarım acır boynunu bağışlasam
gecenin neresi uzar, yaklaştıkça
âmâ çocuğun gözleri kandil eski.

hınçla tuttum güzelliğini, siyah
kestim kimsesiz bileklerimi
bir jileti paylaşamayan eski.

zalimdi nisyan dediğinde insan
kınıldım boş bir tabutun önünde
damarlarında karıncaların gezdiği

bir kuş ölüsüyüm eski.

ketum

uzak yerlerden dönmenin güzelliği var
ayaklarımızda, pas değil kan boşluğu
bir sıkıntı yazılıyor sır.

kır aklından geçen yoğun sisi,
deliliğime değmeden susmak zor...
ağır ağır çürüyünce anlam sır.

yanlışılar bir korkuya açılır, sus
pus oldum, fitili üflenmiş kandil değil
gözlerin okunaksız parşömen gibi sır.

ah... dağılır elleri türlü kırgınlıklara
sussanız kapkara olur bu sitem,
karangu hatırlıyorsun aşkı sır.

yol uzađa götürüyorsa kendini
ketum öper ağzım, dokunaklı
susmanın başka dili yok sanılır.

var... biliyorum ama sır.

sus payı

anlamı yok... düş artığı uykuların mahpus
tavan arasında gıcırıyor anılar, teslim
aldık kıyılarınmıza vurmuş zamanı... sus.

ölüme ağlar ters gözüm, soluksuz
ruhum sarsılıyor sesim duyulmaz
gökkuşağı koptu, giderek sönüyor... sus.

ıslanıyor günbatımı yollarda hüznün suspus
italik bir yağmur unutmuş kendini sokakta
kulakları sağır eden bir sessizliktir sus.

payı yok vefanın, mahsus genişliyor sır
bahçesi dağınık. ortasından yırtılmış kâbus
bir mart gibi ağladım, yağdım sonra sus.

çıktım, kalabalık yüzümü dayadım uğursuz
avuçlarıma kenar süsüdür, ellerim sırça fanus
insan bilmez öldüğünü, kenarların çoğalınca sus.

sustalı bir bıçak gibi susuyoruz
ölüm! yüzün yüzümdür, ört kalbimi
gizlendiğimiz sis onanıyor kendini meyas

hüznü ciltli kitaplar gibi okudum kalın susss.

uyku meleği

ruh yakışmıyor gövdeye, hassas
bir bedende toplanıyoruz, bakarsın
sesi yok... gelir odalara, akar rüya.

bir şey var aramızda uyku meleği
parçalanıyor, sonsuzluktan dökölüyor
gözümdeki dipsiz kuyuya rüya.

ah... kırık yalanlar kopardım ki
incelik eksiltir insanı, anımsa aşk
kadar sonsuz... sonsuz bir gözdür rüya.

uykunun karanlık çölü ıssız, sallanıyorum
boşlukta sağır dilsiz acılarla
gözün günahlarını çekiyor şimdi bu rüya.

dokunmanın korkusuyla sarılıyoruz
doldurmuyor içimi bu dağ, nasıl karangu
oluyorsa aldanıyor, vedaya karışıyor rüya.

sönüyor görkemli gecenin saltanatı
rüya akıyor gözlerinden, üzerime
pişmanlığın üzgün dağları yıkılıyor yara

kapanmıyor da nedense kötü bitiyor rüya.

ahraz abdal

közüm soğudu uzlette, bölündü aç
uykularım, döne döne gözlerim kapalı
kollarım açık... haç değilim, bir hiç.

uzak harflerle kıvrılır gizem
boşlukta gördüm kuşkusuz çileyi.
ahraz abdalımsın, solgun sessiz bir hiç.

koşar adım bir heyecan geçiyor
avuçlarımdan okundukça korkunun mührü,
büyür gözbebeklerim, ışığın kalmayınca hiç

kurumuş dere yatağına döndü yüzüm
ağzında mızıkçı bir çocuk gülüşü, sustum
bu sıkıntıyı tutuşturmaktan usanmadım hiç.

zamanın ziyan postuna serdim ömrümü
ten değil, hırka üşür; eğnimde ter ve tuz...
neyzen hariç... zarf benim, mazruf hiç.

bütün hüznler hicaz; kandiller ve muska...
önümde yazgım, elimde kırbaç
kalbimin kuyusuna yetişmiyor hiçbir ip

aşk yâ hû... yahut hiç!

öğrenilmiş çaresizlik

aradığını bulanların tebessümü kalmış
yüzünde kırk. penceresiz kalbimde
bir sürü ayak izi ayrılık.

geriye bir rivayet kalmış herkese
bunu anlamak yasak... yol ayrımlarında
seviyorumseni'ler ağır kahır ayrılık.

habis ur gibi bilmesen de durman gereken yeri,
öyle bitiveriyor dikenlerim. bir utançla kuruyup
yapraklarını dökerken içim kir pas ayrılık.

kapının arasında ezilen gölge kadar içli
artık gitmelere soyunur evini göç sanan.
ah... daha eşikteyken mi unutturur ayrılık?

uğurlamak için kalkan sakar eldir ya da
kırık bir kol... aklındaki soruya vurdurulur şiir.
gidenin ardından dökülen bir tas sudur ayrılık.

öğrendiğim çaresizliği saklıyorum bataklığımda
gövdesini soran bir soruydu... yazık
paranteze sığmadı, uzun bir sözcükmüş

).....a.....y.....r.....1.....1.....1.....k.....(

göz dağı

ahmet akçıl'a,

ayakları şehri kuşatır bir dağın
yanlış sınırlarını andırır çocuk yüzleri
ki eski bir toprak yorgunluğudur dağ

güpegündüz söndü gözümdeki چراغ
başını kaldırmış göğü çeker içine ferhad
külünge şirin'i ezberletiyor dağ

bir dağın mısra gibi tam ortasında
geyiklerle dolu gözlerin bir sürü
veda... koparır o gülü, yalnızlığı kuşanır dağ

lavlarım uyanık, akışkan hâlâ dağdağa
bir volkanın soğuk tüfleri saklı
örter yazgısını çığlık çığlık büyür bir dağ

dağ dağa kavuşur insan insana
kavuşmaz bu muammada bir nokta
kankara her şey kalbim kadar bir dağ

bana yakın bana uzak üşüyen
bir ruhla sarsılıyor toprağ
atlaslarda da kalp gibi sağır

en koyu acılarla resmedilirmiş dağ

kuyular ve tabutlar

kış büyürken bahçede, kırıgın
yayılır mahalleye akşam... yüzünde hüznler
içinde üzünçler, kapıda çoğalır baba.

insanlar toplanıyor toprak altında... belki
bana seni anlatmalıyım sonra
büyüyen gözyaşlarımda boğulabilir bir baba.

hüzünlü bir hat yazısıdır anne acı
eşiği sığmaz... evlere, caddelere taşar
çarşılara koca bir yalnızlıktır baba.

geniş göğüslü bir kış göğü okunuyor salâlarda
gözlerinden anlaşılır... çocuklar alinyazısıdır
sen de başkasının alinyazısıydın baba.

çocuk özlüyor şimdi, oysa sarsın isterdi
yüzüne tokat olup inen babayı, dur ağlama
büyüyünce ben de senin gibi ölücem baba.

kalbi kalın... öfkeyle mühürlü kuyular nasıl
sığar tabutlara. eksiksiz ağladım bu şiiri,
bildim hiçbir iple inilemiyor ona... ooy

ömrüm, çırkırıksız bir kuyuymuş baba.

k...uzak...uzak...uzak..

*güneşte çok beklemiş, sımsıcak
bir çakıl taşıdır, denizden çıkarılmış
pul pul bu şiirin kalbi... uzak!*

ölesiye yüzün özetidir göz.
iyimser bir yokluğa dönsün dünya
sevgidir, yanımızda duran her şey uzak.

söz'e ırak değdim bir akşamüstü,
düşükleri yer koyulaştı...
kuşlar ölümü denerse yüzüm uzak.

dönüp duran bir çingene zamansızlık
kayıp sözler geçiyor dilinden, bir denizin
mührünü taşıyorsam kalbimde... kalbin uzak.

taş da yosuna satmış sabrını...
kara açıyor ortasında derin bir gül,
inceliyor aşk, kalınlaşınca uzak.

bir taş olup düřtün içime
halka halka dalgalandım
uzak oldum kendime... kıyı uzak.

bir mucizeden söz ediyor gözlerin
incelikle anlatır kendini siyah. ayın altında
ah... kim üřümez ki çıplak... bir leke

gibi duruyor gözlerim yüzümde... yüzün uzak.

yalancı kehribar

söz günahtır gözden...
günah girdi bedenimize sıcak
ardından da en güzel ağızından aşk.

kendi dilimde okudum acını
dupduru sesindeki  ı ın altında kaldı her Şey
anlamı sancılı en ince masaldır aşk.

sayfaları çevirmek için ıslattı ın
parmağın kadar mutluyum. yalan değil
insan gibi hafif Őeyleri çeker kendine aşk.

bu senin sonsuzluğun... bir yığın delilik...
dualar suyu korkutur incecik. onurlandırdın
gömdüğün oğullarla, kızlarla toprağı ey aşk.

kaçacak yer yok yüzünde... düş değil
her şey masal... uçuruma gül atıp da
yankısını beklemek gibidir aşk.

sarı mumdan kızıla çalan kehribar
ateşe büründü, tespih taneleri ve meşk
ip kopunca dağılıverdi masal, yıkıldı kalp.

bir varmış bir yokmuş aslında aşk...

“fotoğraftaki renksiz zamanlar”

**mesafelere yol taşıyorum işte
uzak yakına gelebilsin diye**

herkesin kendinde zaman
bir başka yaşanır da... söylenmez.

bir şeylerin öncesinde kaldı sebebi.
gecikir eskimişliğimiz dışarda kalınız
bir yangın sızar soluğumuza şimdi.
adının ıslaklığı aklamaz dilimin siyahını
bu yıkımın gidişinden... dönüşü belliydi.

tarihe milat olmak diyorum
eskiyi unutturur mu yeniyle?
arafa zamanın neresinden gidilir,
ya doğmayı bekleyen ölü çocuklara
geçmişin ipeğinden mi kefen biçilir?

herkesin kendinde zaman
bir aşka yaşanır da... söylenmez.

eskittiğin fotoğraflarda çoğalırsa siyah
beyaz gölgeler daha az... dinmez derim
bu akışkan, bu kimliksiz acısı bekleyenlerin.

...içimdeki boşluk susturulabilirse ancak
yeni bir hayata geçebilirim.

bulut birikiyor pencerelerde

bir kıvılcım kımıldayınca
karanlığı ürkütür yalnızca.
-sen korkma!

mum karanlığında
nemli ve تنها
çırpınan gölgeler
ne anlatır duvarda?
ah... gece...
serin bir gerçeğe düşer
ve sabah...
o hükümsüz ayrılık;
niçin darmadağınık,
içime dağ dağ
dağılan sis gibi
yalnızlık?

bulut birikiyor pencerelerde...
-n'olursun gitme!
yalnızlık hiç bilmediğim
bir kış gibi oturur
gözlerime.

yalnızlığımdan
kanlı katliamlar aşırır;
tarih...
hangi yasak kederimle öptüğüm
sır yüzündü aynada
ama sonra
ayna kınılır, sır dağılır...

bulut birikiyor pencerelerde...
bir sevdalığa telaşlanır her şey
içine kapanır.
göge doğru savrulan
duman duman
şehlâ bir korku gibi
ve تنها
mıdır yalnızlık
her zaman?

...ki şehrin ışıklarında
sığındığımız o boşluk,
yalın aldanış
dalgın bir hasretlikten beri
saklanır birbirimizden...
neden?

ama
bir kıvılcım kımıldayınca
karanlığı ürkütür,
hâlâ...

ağır kesik

yanan kibritin
boynunu bükmesi bir tükeniştii
...gördüm.
o büyük suskuyla düştü
korunaksız balkonlardan ömrüm.
camın kenarından
girdi içeriye o karanlık.
or'dan düştü bu serçe,
bu suç...

kendini tellerinden kanatan
bir kemanın sesiyle
kalbimdeki çatlağı büyüterek
nasıl da geçiyor zaman.
ki et ve kan
hoşnutluğu değil tenimde yatan
öyle bakma, çok eski sevdim.
sondan başladık söz'e
şimdi başa dönelim.

her ne varsa yalan...
bir yılan sayıklar
kendileriyle bu rüyada,
tüm yalanları kadınlar
çiçek kılığında saklar.
bur'da uzak
"gözlerini kısıp ardından bakmak"la başlar.
yol uzar
çünkü sabır,
boşluğa ipek tellerle yaslanır
diye... söz,
dirimin ölüme kınısız yasıdır.

hayat! ölü biri gibi uzuyor gövden
irinler, siyahlar akıyor
uykusu ağır kesiklerinden
kendini tekrar ederse
aynalarda suretler
şehirlerin arka yüzlerinde
iç çekişini saklar gölgeler.

her şeyi ben inkâr ettim râvî
artık ters çevirme kum saatini.
yol gitmeye meyillidir,
belli bir
vakti yoktur akıp gitmenin
ne gündüzdür
ne de gece...

mesafelere yol taşıyorum işte
uzak yakına gelebilsin diye

diye...

yağmurla gel-meyen'e

el-intizar eşeddu min-en-nar¹

bir fırtınaya ilişkin
imler dokuyan
ah... o sığınak gözlerin.
-ne güzelsin!

kahr,
veda ve dağ
soluyan bozkır
akşamlarını hatırla...
eşkıya yalnızlığımla
incitilmiş,
inkâr edilmiş
asi güller toplardım sana.
-al güldür, kokla!

1 Beklemek, ateşin yakıcılığından şiddetlidir.

göçebe yangınlar taşırdık
birbirimize
o çılglık tutmaz gözlerimizle
kalplerimiz kırık bir ananın
ilençli rahminde.
-unutma!

belki aynadaki tenhalık,
o yabancı sessizlik
ve şiirdeki gizem
bir göz kırpımı yokluğunda
unutturabilir sesini bana...
binbir gecenin dilinden
binbir masal sabrıyla...
-sen konuş, susma!

bu kenti
aşklarına benzeten ışıklarsa
yağmurla gelen
yangın artığı eller
gitgide
kendi meselinden çekilir gider,
yargısız bir hüzne
belenir fenerler.

...çok uzun bakamam yollara
-geç kalma!

neşter ve akşam

ateşe adanmış bir hayatın
en güzel kafiyesidir kadın

siyahlar devrilir içimden
derin denizler çağır...

...ve dirim

ne kadar da korkutuyor beni
tutarken bir sigarayı
bilekten kesilmiş ellerim.

belleğinde ağırları tutuyorsun yalnız
en dipteyiz... sanki ölüyüz seninle.
kösnül bir nehir geziniyor şimdi
saç diplerimizden
parmak kemiklerimize.

neden dönüyor bileğimden
gül kokan bu kırık neşter.

yanlış tutuyorsun anıları,
dirim değil söylenenler
belki ölüm...
unut bunları şimdi!

akşam oluyorum
çöz perdelerini!

kent mezarlığı

büyümüyor kimse,
hiç kimse bu şehirde.

kan gibi
kent sokaklarına işlemiş
çocukayaklarıyla tedirginlikleri...

işte eşikler...
kapılarına yabancı,
yol da yolcusuna...
artık beklemek de kalmadı.
kalbim; cinlerin dağınık kenti...

dalgınlıkla düşerse
dizleri de kanarmış çocukölülerin.
karacahil bu şehrin ışıklarında
en çok utanan taşlardır;
kent mezarlıklarında
adsız kalmış çocukmezarlar
artık
bir masalın gerçeği bile
olamıyor hiçbir şey.

şimdi sokak lambalarında
buluyorlar birbirlerini
şiirleriyle asarak ölüşairler
hep çocuk kalmış kendilerini.

yanlış vurulmak

saatin kadranında deęiřtirmez yönümüzü,
bu boynu bükük duruşun...

gitgide birbirine
dönüřtürürken ömrümüzü.

derler ki;
uzayan kirpiklerinin altında saklarmış dünyasını,
yaęmurun korkuttuęu hiçbir çocuk
arka bahçelerde oynayamazmış rüyasını.

sonra bir düş boyu inceldim baktıklarından,
dudağının kenarına bir telaş taktım
ki o zamanlar...
çıkılmıyormuş fotoğraflarda,
beni öperken
yüzümde bıraktığın boşluklar...

ama... sana eksik uzanışım, sakarlığımdan
yanlışlıkla birbirimizi vurmaya diyen
uzanıp aldım... o gülü aramızdan.

“öl’ün günlüğü”

*orada herkes için bir masal var
unutmasın masalını kimse!*

ilk gün: çöl'ün dili yoktur söylemeye...

**ben'im en büyük yarası çöl'ün
kumun kalbine ben'i gömün.**

**ayın sonrasıyım... şarap esriği,
yorgun bir çan gibi hüzünlenirim.
sus... eğri hatırlanır sebepsizliğim
bir hiç'lik sancısına gidilir kureyşâ
sesimdeki gömüyle,
akıllardan geçilir
unutulmuşluğumuza.**

beni umursa!
anlamadın mı hâlâ
bencileyin bedevi
ne kadar bilir
gölmeyi... gül demeyi?
yine de çöl aşklarının
recim olmamalıydı bedeli.

bir çöl mevsiminden
bir diğerine...
yas sessizliğinde
giden ve gelen... biz
çöle sır, kuma giz
gibiyiz.

kureyşâ!
güvercinli cami avuçlarında,
sabır ve yakan
terk olunmuşsa
korku olmalıydı aslında
kırık pusulalarımızda.

tavaf et kendini,
kalbim gibi putperest olma!
çölün kavruk yasını dinle kureyşâ
...orda kumun tınısı
eskiden taşıtı.

nedense çöl
yağmura hep uzaktı,
çöl bitmeden beni kutsa!

anlamlar çağırma kureyşâ,
öyle tebdil de gezme
kumun dili çözülsün diye.
ateşe adanmış hayatlar
gibi bilcümle çöl
yazık ki durmadan
kumunu sayıklar.

bırak artık kureyşâ!
kumun çığlığı,
yüzünün düştüğü yerde kalsın;
ferhad, şirin'i
külüngü vurduğu yer sansın.

kumun ateşini söndür kureyşâ
benimki yansın...
...yansın.

ikinci gün: ...ağrıdığım gül'dendir

ilkin yapraklarına bir gül'ün
tarihini düşürdüler hüznün.

yeni kopacak bir fırtınanın
heykeli gibi ince...
...simsiyah
köklerimden uzadı ömrüm.
kamburumda,
salkımsöğüt telaşıyla
adının
geçtiği yerlerinden söküldüm
...hayatın.

bağırısam,
içimden suyu çekilirdi denizin
...artık biliyorum
yankısı
kendine dönmez sesimin.

dokuduğum sözler gül'dendir,
ellerinizi onarsın dikenleri.
hangi acıya yumsam gözümü
bir mumun hüznüyle ay...
aydınlattır yüzün
yüzümü.

eskilerin sonlandığı yeni zamanlarda
gölgelerin arasından kalkıyorum;

her akşama bir intihar,
her güle bir bahar...
...tasarlıyorum.

üçüncü gün: masalını unutmasın kimse...

siyah parmaklarımmın ucunda
tuttuğum ışıksın sümeyrâ².

adında bir ömür...
...mahmur bir sızı var.

ürkmüş bir ağaç,
sararmış kuru bir güz
duruyor nabzında.
sessiz bir ışıkla
uykusunda kararır
acı sabır.
gölgeni sürüyüp kuru dallarına
niçin kıvrılıyorsun içine sümeyrâ?

2 Arapçada “kuruyup kendi içine doğru kıvrılmış yaprak”.

“masalını unutmasın kimse...”
yasla “gözler yaşlanmaz,” diyor
bir güz bilgisi
kalbine.

ölümün uykusu kum
gibi dağılmış üstüne,
etinde saklanan akşam
gürültüyle konacak güllerine.

huysuz yarasını
büyüten kıymık
- acı -
ateşe emzirilmiş
bir iğne kadar
yer tutar
...aşkta.

vakit dar sümeyrâ
soru sormak
günahkâr bir yokluğun
dalgınlığında var.

neden kıvnlıyorsun içime
bir gözyaşı,
ters dönmüş
bir soru işareti,
ikiye bölünmüş bir kalp gibi

s
ü
m
e
y ?
r â

dördüncü gün: gözdeki elmas, aşk...

adımı çağır şîrân
kulağıma sesinin
nasıl yakıştığını göreyim.

rüzgârda bölünmüş
incelikler var yerde.
belki göğüne alışamaz,
...sarılamaz ellerim.
aklım karıncalanıyor şîrân
netameli bir güzellik
yaşıyor isminde.

Çöl bitmek üzere...

ve gece...

işte siyahtan vazgeçiyorum
sen de beyazlar giydin sesine.

bir mum,

gözyaşlarını

biriktiriyorken dibinde

kör bir kızın

gergefinde işlediği kalbimle
camlara belendi bedenim de.

şirân! şimdi zaman
bu çoşkusuz ömrü tartsın
çölde suyunu arayan
bir kuyuya atsın.

hıçkıklı
bir kirpiğin sonrasında
kesmez gözyaşların,
taş ve ölüm beni.
gözündeki elması çıkar
korkuyorum...

...kesilirim belki.

son gün: kalp değil...

bildiğim tek yaradır deniz
iyisi mi çöl'ün değil
deniz'in kalbine gömün beni siz.

kendime gövde taşıyan
bir kervandım,
yüzünü suya düşürmüş
çöllerde konakladım.
ne kureyşâ, ne şirân
ne gül, ne sümeyrâ
sebep değil
hiçbiriniz bana.

“ya boğulmayı öğren
ya çıkmayı bil deniz'den”
diyor güz bilgisi
kalbime...

yaralarımı sanıyor gelgitlerin
seni çeken ağlan
tutan ellerde
enkaz bırakmışsın geride.
ne çok sır kamaşıyor
kalbinden kovduğun
ayak izlerinde.

sona doğru geldim deniz,
ruh çıplak kalırsa
gövde yakılır şimdi
ki üşümesin kıyameti
ölümü giyinenin.

işte çöl de bitti
verilmiş bir söz,
sonsuz bir şey saydım seni,
belki gül lekesiydi
vazonun kınğından akan
bir şeyler duruyordu aramızda
or'dan gövdemize dağılıp
parça parça yok olan.

ah! deniz...
'kalp' değil bu kalb
kalbin kuvvetidir aşk
ki o da
sen varsın diye var.

“kalpteki sağır”

***“Ettik hayâl-i vaslı hatâmız budur bizim
Düştük azâb-ı nâra cezâmız budur bizim”***

Seyyid Vehbi

-I-

kalbim dilsiz sığirtmaç...
 alnında toplar
 kumu ve fırtınayı...
“yağmur çamur demeden,”
dedi: “zemheride bile
 güderim bu sevdayı.”

-II-

kalbim der ki:

“şu kıyılarıma

kaç med, kaç cezir sığar?”

“oğul,” dedim:

“bu değil merak ettiğim,

o tuz ve yosun tenli değil miydi

paslı gönderine çektiğim?”

kalbim, büyük intiharlara
saklar kendini,
yitik aşklardan toplar
 sustuğu kelimeleri.
dedim: “ferhad’ın gürzü önündesin
el pençe divan...”
dedi: “bu kıssanın doğruluğu olmaz
 şirin’in kanı olmadan.”

-IV-

kalbim! dağ dağa
düşmemek için mi tutunur?
deniz bile
bir eli kıyısında uyur.
“biliyor musun,” dedim:
“taşı niçin yosun sarar?”
“taşın,” dedi: “soğuğuna...
baba! başka kim yanar.”

-V-

kalbim! ...bak!

uzaklarda...

başı dumanlı kaç sevda

büyüyor tuz ocaklarında?

"baba," dedi: "aslında...

...acıyla akranız,

o değil de

beni korkutan...

...ölümdür yalnız."

-VI-

kalbim, say ki sırat
“bilesin,” dedim:
“geçemez günahıyla
kul sınıfından
senden gayrısı
...ordan.

(Kitapta yer alan şiirler 1999-2006 yılları arasında alfabetik sırayla
“E, Esmer, Islık, İmgelem, Kaçak Yayın, kitap-lık, Pitoresk, Şiirin,
Varlık” gibi dergi ve fanzinlerde yayımlanmıştır.)

sonra bir düş boyu inceldim baktıklarımın,
dudağının kenarına bir telaş taktım
ki o zamanlar...
çıkılmıyormuş fotoğraflarda,
beni öperken
yüzümde bıraktığın boşluklar...

ama... sana eksik uzanışım, sakarlığımdan
yanlışlıkla birbirimizi vurmaya diyen
uzanıp aldım... o gülü aramızdan.

EVEREST

www.everestyayinlari.com

[f/everestyayinlari](https://www.facebook.com/everestyayinlari)

[t/everestkitap](https://www.twitter.com/everestkitap)

[i/everestyayinlari](https://www.instagram.com/everestyayinlari)

